

[Camre]

at bruge bare ét minut på at kigge på den slags ændringsforslag.

Derimod kan jeg sige med sikkerhed, at det har forøget papirforbruget i Danmark og formentlig bidraget en lille smule til overskuddet i De forenede Papirfabrikker.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg kan trygt sige, at min julefred ville få det bedre, hvis finansministeren havde sagt et eller andet om det, synes jeg, ret store problem, jeg rejste, nemlig hvilke muligheder vi har for at hjælpe de arbejdsledige i den situation, de befinder sig i. Jeg tror i og for sig, at kulturministeren har nogle gode ideer. Desværre har hun ikke mulighed for at bringe dem frem her, men hun skal i hvert fald bruge nogle penge til dem. Hvad vil finansministeren gøre ved det? Det kunne jo være, at det var mindre end de 5 mill. kr., jeg nævnte før, men alligevel: hvor skal pengene komme fra?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Man må endnu en gang erindre sig selv om, hvis man skulle have glemt det, at det stadig væk er socialdemokratiet, der er hovedfjenden for fremskridtspartiet.

Det er i hvert fald, hvad jeg kalder hovmod, at stå heroppe og sige, at man overhovedet ikke kunne drømme om at se på de ændringsforslag, som fremskridtspartiet er kommet med.

Så må jeg da rose finansministeren, der dog synes, at det var en belastning at kigge på dem.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu er fru Pia Kjærsgaard jo relativt ny her i tinget. Derfor kan hun formentlig ikke huske, at fremskridtspartiet altid kom med ændringsforslagene, efter at behandlingen i finansudvalget af ændringsforslag var afsluttet. Så alene af den grund afskar man sig fra nogen nærmere analyse.

Vi havde altid det indtryk, at det var, fordi man så fik dem indbundet i en særlig, lille bog, som kunne sendes til venner og bekendte i fremskridtspartiet som julegave.

Man kan i hvert fald ikke forvente, at folketinget, hvis man genoptager proceduren med at komme med en sådan lille bogfuld på over 1.000 ændringsforslag – nogle år var der 2.000 – efter at udvalgsbehandlingen er afsluttet, skulle udskyde hjemsendelsen på juleferie for at have fornøjelsen af at gennemlæse alt det sludder.

Formanden:

Nu drejer forhandlingen sig om dette finanslovsforslag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Så fik vi den én gang til. Man kan kun sige, at hos nogle politikere kommer visdommen med årene, hos andre kommer årene helt alene.

Camre (S):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger her i anden omgang først og fremmest til den konservative ordfører, hr. Collet.

Hr. Collet sagde i sit første indlæg, at i løbet af 1986 og 1987 ville vi se betalingsbalancen blive forbedret med stormskridt. Hvis det nu var en garanti, så ville jeg takke hr. Collet, men jeg må sige, at påstanden i alt for høj grad minder om forudsigelserne for 1984 og 1985, hvor det gik modsat forudsigelserne, og derfor er vi ikke særlig fortrøstningsfulde i den anledning.

Hr. Collet gav yderligere udtryk for, at det mest interessante ved socialdemokratiets ændringsforslag var dem, der ikke var stillet, og jeg forstod på hr. Collet, at han savnede en række forslag, specielt nogle af de mærkesager, som er indeholdt i socialdemokratiets program, »Danmark for hele folket«.

Hertil vil jeg gerne sige, at det er ganske almindeligt, at man udarbejder politiske programmer, uden at man, fordi man kommer i regering, eller for den sags skyld fordi man sidder i opposition, giver sig til at udmønte samtlige programpunkter i ændringsforslag til finanslovsforslaget.

Nu kender jeg ikke det konservative folkepartis program i detaljer, men jeg er overbevist om, at der står ting i det konservative folkepartis program, som finansministeren ikke har med i indeværende års finanslov. Det er en helt naturlig og helt legal ting.